

Welkom bij 40 dagen hier & nu.

Veertig keer staan we stil bij wat het Koninkrijk van God betekent voor jouw dag en in jouw omgeving.

Jesaja 66:13:

Net zoals een moeder
haar kind troost,

zo zal
Ik jullie
troosten

#40dagenhierennu

31 maart / Zondag 4

**Troost is God
Je vader en je moeder
Hij wil het beide zijn
Vandaag en voor altijd**

Op zondag 3 van de lijdenstijd
leest de kerk Jesaja 66: 13.

Klik hier voor de tekst: <https://www.basisbijbel.nl/boek/jesaja/66>

11 Geniet van Jeruzalem, zoals een kind ervan geniet om bij zijn moeder op schoot te zitten. Geniet ervan hoe mooi de stad is. 12 Want de Heer zegt: "Ik zal vrede naar Jeruzalem laten toestromen als een rivier. En de rijkdommen van de volken zullen als een brede stroom naar Jeruzalem stromen. Ik zal jullie te eten geven. Ik zal jullie verzorgen en vertroetelen. 13 Net zoals een moeder haar kind troost, zo zal Ik jullie troosten. Ja, jullie zullen in Jeruzalem worden getroost.

1 april

Het is vandaag dag 23 van de lijdensstijd en we denken na over het thema 'genieten'. Deze bijdrage is geschreven door Nanda Langkamp.

Genieten in moeilijke tijden

Toen ik klein was bestond onze jaarlijkse zomervakantie uit een weekje weg in eigen land. Er werd een huisje geboekt op de Veluwe of aan de kust. Heerlijk, eindelijk zouden we als gezin lekker gaan genieten! Ik herinner me dat die vakanties een aantal keren behoorlijk in het water vielen. Mijn vader kreeg een paar keer al snel na aankomst flink last van zijn rug. En later mijn zusje: ze kreeg oorontsteking. We gingen zelfs wel eens eerder terug naar huis, want 'dan konden we tenminste weer lekker in ons eigen bed slapen'. Niet bepaald hoe we het vooraf hadden gehoopt.

Gelukkig zijn er daarna ook nog heel geslaagde vakanties geweest! Een mislukte vakantieweek zet tenslotte niet je hele leven op z'n kop.

Dat brengt me bij de situaties en omstandigheden die dat wel doen. Ze grijpen in en zorgen ervoor dat het voelt alsof er een zware deken over je leven ligt. Misschien heb je net vorige week een ernstige diagnose gekregen, of je tobt al tijden met een laag energieniveau. Je hebt onlangs een geliefde verloren en voelt dagelijks de lege plek. Of je zit al maanden zonder werk. Je staat er alleen voor en hebt geen mensen bij wie je je hart kunt luchten. Ga er maar aan staan. Je worstelt misschien met het waarom en vraagt je af waar God is.

Ik wil proberen je een handvat aan te reiken om, hoe je situatie ook is, samen met mij te zoeken naar vreugde. Ik ben daarbij beperkt in mijn mogelijkheden. Ik mag een bepaald aantal woorden gebruiken. En ik ken jou en jouw situatie niet. Dus ik hoop dat je wilt luisteren en waar mijn verhaal stopt, zelf verder wilt denken en bidden.

Ik wil graag het lied van Habakuk lezen uit hoofdstuk 3:17-19. Daar staat:

Habakuk 3:17-19

Zelfs als de vijgenbomen niet zullen bloeien, en er geen één druif in de wijngaarden te vinden zal zijn, en we geen enkele olijf van de olijfbomen zullen kunnen oogsten, en er niets meer op de akkers zal groeien, en alle schapen uit de stallen zullen worden geroofd, en alle koeien verdwenen zullen zijn, zelfs dan zal ik tóch nog juichen over de Heer, blij jubelen over de God die voor mij zorgt. Want de Heer is mijn kracht. Dankzij Hem zal ik rondspringen als een hert. Hij zal ervoor zorgen dat ik stevig blijf staan.

De situatie die Habakuk beschrijft is ernstig. Er is niets om te oogsten, al het vee is gestolen of dood. In 2019 zou dat betekenen dat de supermarkt leeg is. Niets te koop voor je dagelijkse levensonderhoud. En we weten wat er dan gebeurt: plunderingen op plekken waar nog wel iets te halen valt. Mensen die alleen nog maar aan zichzelf denken. Dat wordt één grote chaos.

En toch... En toch... Toch, zegt Habakuk, zal ik zelfs in deze omstandigheden juichen over de Heer. Blij jubelen over God die voor mij zorgt. Want: God is mijn kracht! In al die situaties waarin je totaal krachteloos lijkt te zijn, wil God jouw kracht zijn. In deze 40-dagentijd leven we toe naar Goede Vrijdag. De dag waarop Jezus krachteloos aan het kruis hing. De dag waarop hij het uitschreeuwde: God, waar bent U? De dag waarop hij door helse pijn ging. Voor jou en mij....

En dan wordt het Pasen. Jezus overwint het kwaad, staat op uit de dood en ontvangt als eerste het nieuwe leven. Hij baant de weg voor jou en mij. Wij zullen hem volgen. Daarin ligt onze hoop. Dat geeft ons kracht. Die wetenschap maakt dat we kunnen juichen: God is onze kracht! Zelfs in moeilijke tijden.

Vraag

Een paar suggesties om hier verder over na te denken:

Luister naar het getuigenis van [‘moderne Habakuk’ Mira](#).

Heer, hoelang roep ik U al om hulp, zonder dat U antwoordt? Ik schreeuw tot U: 'Help!', maar U redt ons niet! Dit is het eerste vers van het bijbelboek Habakuk! Lees het hele boek eens door om te ontdekken hoe de zoektocht van Habakuk verloopt. Waardoor kan hij uiteindelijk toch juichen voor God?

Ben je in de gezegende omstandigheden dat het goed met je gaat? Stel een daad van dankbaarheid. Een concrete actie om je dankbaarheid te uiten naar God. En doe het onvoorwaardelijk. Verwacht niets terug.

2 april

Het is vandaag dag 24 van de 40-dagentijd. En vandaag is het thema 'Jouw hier en nu'. Deze bijdrage is geschreven door Rudolf Setz.

Move into the neighborhood

Een nacht in 1965. Ze liep vermomd met bril, hoofddoek en pruik in de rosse buurt van Amsterdam. Een geheim bezoek. Toch werd ze herkend en tijdens het uitdelen van de Strijdkreet werd ze gefotografeerd. Prinses Beatrix, die met majoor Bosshardt van het Leger des Heils de dames op de wallen bezocht.

Vóór haar regeerperiode verbond Beatrix zich met mensen tot in de donkerste plekken van Amsterdam. Daar ligt een parallel met Jezus, die ook zijn Koninklijke waardigheid aflegde om onder de mensen te komen. Een belangrijk verschil: Jezus kwam onder ons wonen en gaf zijn leven. Beatrix ging na haar korte verblijf op de wallen terug naar haar kasteel Drakensteyn.

"Het Woord werd een mens en Hij heeft bij ons gewoond. We hebben gezien hoe geweldig en machtig Hij is" schrijft de apostel Johannes. Voor de oorsprong van dat woord wonen moeten we even terug naar de tijd dat het volk Israel in tenten woonde in de woestijn. Ook God sloeg zijn tent op in de vorm van de Tabernakel. Zo wilde Hij wonen tussen de mensen.

In de persoon Jezus komt het Woord van God onder ons wonen. Dichterbij kan haast niet. Hij wordt mens van vlees en bloed, warm, aanraakbaar. In de vertaling van The Message van Eugene Peterson staat het zo: "The Word became flesh and blood, and moved into the neighborhood". God beweegt met zijn Woord, met zijn liefde zich in de buurt van mensen.

Zie je hoe God steeds dichterbij komt? Eerst gaat Hij wonen in de tabernakel en zo komt Hij onder de mensen. In het leven van Jezus en de volgende fase komt God nog dichterbij: hij woont in deze wereld door mensen die Hem liefhebben. Dat wil ik uitleggen aan de hand van Johannes 14:23, een moment waarop het lijden van Jezus in zicht komt. Judas (niet Iskariot) vraagt Jezus: "Heer, hoe komt het dat U ervoor zal zorgen dat wij U wel echt zullen leren kennen, maar de andere mensen niet? Jezus antwoordde en zei tegen hem: iemand die van Mij houdt, zal doen wat Ik zeg. Mijn Vader zal van hem houden en Wij zullen bij hem komen en in hem wonen".

Hoe wil God aanwezig zijn in de wereld? Via mensen in wie hij woont. In The Message staat het als volgt "If anyone loves me, he will carefully keep my word and my Father will love him – we 'll move right into the neighborhood".

Jezus en zijn Vader komen in mensen wonen die Hem liefhebben. En door ons heen komt Jezus in onze kerk, ons netwerk en onze buurt wonen. Kijk zo eens naar jouw leven en jouw

gemeente. God woont in ons en wil zo liefdevol, warm, betrokken, dichtbij mensen komen. Dan gaat het allereerst over relaties. Over liefde die merkbaar wordt in hoe we naaste zijn voor die vrouw met anorexia, die eenzame oudere, die Iraanse vluchteling, dat meisje in de schulden, die man die single is, die ouders waarvan de kinderen ziek of beperkt zijn.

Spiegel je eens aan de drie personen waar deze bijdrage mee begon. In wie herken jij je het meest?

- In de dames op de wallen? Misschien heb je het niet door dat Jezus heel dichtbij je komt. Dat hij je echte liefde en vergeving wil geven. Is dit een moment om Hem bewust uit te nodigen om bij en in je te komen wonen?
- In Beatrix? Je wordt vandaag gestimuleerd om van je eigen troon af te komen en om stappen te zetten. Blijf niet op afstand. Ga op stage in jouw buurt of wijk, door mensen te ontmoeten die geen helper hebben.
- In majoor Bosshardt? De vrouw die in Amsterdam woonde tussen de mensen en die in navolging van Jezus mensen hielp. Door ze respectvol te bejegenen, door de rug van zanger en junk, Herman Brood te wassen. De vrouw die een relatie aanging met mensen en van hen hield.

Wat zou er gebeuren als jij en ik diezelfde bewogenheid in ons dragen als majoor Bosshardt? Wat zou er gebeuren als wij ons, net als majoor Bosshardt en Jezus, verbinden met elkaar en onze buurt? Als we bewogen ons leven delen met de mensen om ons heen. En zo de heerlijkheid van God tastbaar maken door ons leven.

Luistertip

Luister vandaag eens naar het volgende nummer:

[Gebed om de ander van Reisgenoten](#)

3 april

Het is vandaag dag 25 van de lijdensstijd en we denken na over het thema 'God in de wereld'. Vandaag is de bijdrage geschreven door Hagar Prins.

Het echte werk

"There is a crack in everything, that's how the light gets in". Deze zin komt uit een nummer van de legendarische zanger Leonard Cohen. De Nederlandse vertaling slaat alle poëzie dood, maar ik doe toch een poging: "Er zit een barst in alles. Zo komt het licht erin." Hoe waar die uitspraak is, ervoer ik na de nacht van 2 op 3 november vorig jaar; een nacht die mijn leven volledig op z'n kop zette. Voordat ik je daar meer over vertel, wil ik met jullie bekende woorden van Jezus lezen, uit Matteüs 5 vers 14 – 16.

Jezus zei tegen zijn leerlingen: 14 Jullie zijn het licht voor de wereld. Een stad die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. 15 En als je een olielamp aansteekt, zet je er daarna geen emmer overheen. Nee, je zet hem hoog neer, zodat iedereen in huis licht heeft. 16 Laat op dezelfde manier jullie licht schijnen voor de mensen. Laat hun de goede dingen zien die jullie doen. Dan zullen ze jullie hemelse Vader ervoor prijzen."

Terug naar die nacht begin november vorig jaar. Ons gezin lag heerlijk te slapen. Mijn man en ik in de slaapkamer beneden, ons zoontje van drie boven. Rond een uurtje of 1 werd ik geïrriteerd, maar Godzijdank, wakker; onze hond stond weer eens te blaffen zoals wel vaker 's nachts. Maar deze keer hoorde ik, tegelijk met het blaffen, nog iets anders... het brandalarm! Ik schreeuwde mijn man wakker en samen renden we de woonkamer in, die al wit zag van de rook. Zonder na te denken schoot ik naar boven, trok onze zoon uit bed en vluchten we het huis uit. Op de nabijgelegen parkeerplaats moesten we toezien hoe ons huis in enkele minuten volledig afbrandde. De pyjama's die we aanhadden en een verdwaalde laptop tas die in de gang lag, was op dat moment alles wat we nog hadden.

En toch brak er na die donkere, zwarte nacht licht door. De volgende morgen al. Terwijl ik stond uit te huilen bij de puinhopen van ons huis, kwamen er twee mensen aanlopen; onze diaken en een gemeentelid. Wat kunnen we doen?, vroegen ze. Daar was het; in de kerk die ons een helpende hand bood, kwamen Jezus woorden tot leven: "Laat jullie licht schijnen voor de mensen." Het voelde als een warme deken. Binnen no time zorgde onze kerk voor de inboedel van ons tijdelijk onderkomen. Wat een liefde en zorg ging daar vanuit. Liefde en zorg die ook mijn niet-gelovige vrienden en kennissen opviel! Een kerk die om mensen heen staat, daar gaat wat vanuit!

Een kerk die helpt, is een kerk die opvalt. Er gaat licht vanuit. Wat betekent dat voor ons in de kerk? Van een Indiase predikant leerde ik dat "de kerk de plek is om je voor te bereiden op het 'echte' werk. Daar kom je als gemeente samen bij God, om te bidden, om te leren en te aanbidden, allemaal als een voorbereiding om de ándere dagen van de week erop uit te gaan." 'On your way'-mission noemden ze dat. Want in het leven van zondag naar maandag, in je ontmoeting met anderen, daar gebeurt het!

Op die uitspraak heb ik lang gekauwd.... De kerk is de plek om je voor te bereiden op het echte werk... Zien wij dat ook zo? Hebben wij onze diensten daarop ingericht? Onze kerkelijke agenda en activiteiten? Liggen daar onze focus en prioriteiten?

En hoe zit dat voor jou en mij persoonlijk? Voel jij je er klaar voor om aan het échte werk te beginnen; om zout en licht te zijn? Welke drempels ervaar jij daarbij? Laten we dit vandaag in ons gebed bij God brengen. En hem vragen of door ons heen zijn Goede Nieuws zichtbaar, tastbaar én hoorbaar mag worden in onze omgeving.

Gebed

God, U bent het Licht van de wereld. Help mij om daarvan te getuigen, zodat anderen via mij iets van uw grote liefde zullen ervaren. Wilt u alle drempels die ik hierbij ervaar wegnemen en mij leren vertrouwen op uw belofte dat u er altijd bij bent. Amen.

>> De volgende dagen volgen in de loop van de komende week. Excuus voor het ongemak.